Ülejäänud romaanidest on silmapaistvamad Jaan Kärneri „Öösiti kumavad linnad“ I, milles leidub südamlikku taluelukujutust, Richard Rohu „Kuldsed päevad“ mõne hingestatud loodusekirjelduse ning omapärase tegelaskujuga ja sama autori külaelupilt „Talulapsed“ I. Esitades rea uudseid ning teravaid tähelepanekuid meremeeste elust pakub A. Hint ühe noore poisi üsna huvitava arenguloo romaanis „Tulemees“, mille kõrval mitte vähem põnev ning omapärane pole ka ühe viletsaist oludest hariduse poole püüdva naise arengulugu Salme Kaburi romaanis „Reet Tammiku“. Enn Kippeli humoristlik kaasaja romaan „Kuldvasikas“ on paiguti tabavalt rahvapärane, kuid ühtlasi ka üsna tihti kaunis maitsevaene. Omapärane, kuid ähmane ja heast tahtest hoolimata kunstiliseltki jõuetu on Ernst Krusteni „Org Mägedi armastus“. Varalahkunud Helga Pärli-Sillaotsal oli ilmsesti annet, nagu tõendavad „Karjäär“ ja ka „Improvisatsioon mängutoosis“, kuigi veel mitte küllalt küpsi kujundusvõimeid.

Draama alal on ilmunud üle neljakümne raamatu, kuid enamik neist on, nagu tavaliselt ikka viimasel ajal, tarbeteosed peamiselt maalavade jaoks. Kirjanduslikult väärtusetu materjali hulgast kerkib esile Hugo Raudsepa „Mustahamba“, milles kujutatakse Vabadussõja algupäevade olusid, ja August Jakobsoni „Viirastused“, psühholoogiline abieludraama, mis oma kujude teravuse, hea ülesehituse ja hingeelulise sügavusega on omaette pärliks. Õige suure lavalise menu saavutas ka Kivikas-Annisti dramatiseering „Nimed marmortahvlil“.

Reisikirjelduse alal on mainitav ainult Anonymuse (F. Tuglase) groteskses kroonikastiilis kirjutatud „Ühe Norra reisi kroonika“ ja esseekirjandusse kuuluvaks võiks lugeda vist ainsana Oskar Looritsa ideoloogilisi võitluskirjutisi sisaldavat „Oma rada“. Rikkalikum on memuaarkirjandus, eeskätt küll „Looduse“ suure tõlkesarja „Marseljeesist Internatsionaalini“ tõttu, millises on ilmunud muu seas niisuguste silmapaistvate tänapäeva poliitiliste ja ideoloogiliste juhtide memuaarid, nagu on seda B. Mussolini ja Mahatma Gandhi. Samuti on ka mõni teine kirjastus mõne väga tähelepandava välisautori memuaarteosega rikastanud meie kirjanduse seda haru, nagu näit. „Noor-Eesti Kirjastus“, kelle väljaandel on ilmunud T. E. Lawrence'i „Seitse tarkuse sammast“ I—II. Kuid üsna rohkesti on 1939. a. toodangus algupäraseidki memuaarteoseid, nagu J. Pitka „Minu mälestused“ III ning „Orkaanis ja džunglis“ („Mälestused“ IV), O. Lutsu „Punane kuma“, M. Sillaotsa „Sealtpoolt künniseid“, A. Hanko „Oli kord“ jt.

Noorsoo- ning lastekirjanduse alal ollakse juba ammu üle omaaegsest põuast ning 1939. a. rohked sarjad ja üksikteosed peaksid oma hulga poolest täiesti rahuldama sel alal esinevaid nõudeid. Kuid tasemelt jätab see ala siiski veel

Eesti kroonika 1939, lk. 98